

Karók a látóhatáron

RÉSZLETEK EGY CIKLUSBÓL

Szegény magában csobogó pletykálgodás árva, mint a két pletykálgodó. Hárman vannak és konganak. Rozsdavassal vert üres benzineshordók, egy királyi gazdagsággal széthányt sokféle szemetek kupaca elképesztően nagy-ságos szeméttelen.

*

Magamban verseket mondtam, le nem írtam, memóriámból kiradíroztam őket. Nem emlékszem egyetlen sorra se is. Vajon kik s mik voltak? Hol vannak a lehetőségek tágas Világában? Meg nem született magzatok egy pohár olaszrizlingben? Halott denevérek egy régi templom tornya süvegében? Ahová soha föl nem kapaszkodik senki? Dunába dobott jeggyűrűk? Voltaképpen az emberi élet jelképei: darabideig emlékek, az emlékezés törekjei — azután a felejtés malma. Gondoltam-e a bátyámra, aki meghalt, mielőtt megszülettem, s már csak a temetőről tudok, ha még létezik. Közönyösek a földbe süppedt zseblámpaelemek.

*

Súlyozni a verssorokat.

Szétválasztani egymástól a másként összetartozókat.

Osszecsendíteni akár a magánhangzók, akár a mássalhangzók rendje

[szerint.]

(Ez volna a rím.)

Nógatni őket trappolásra, vágatára.

(Ez volna a ritmus.)

És megpaprikázzuk-sózzuk-borsozzuk az étlapot.

Kirakatba teszünk egy áttört mintázatú női bugyit, sokszínű nyakkendőt.

A kiválasztás és a kirakatrendezés mámore.

Leonardo közben Mona Lisa arca mögött létezik, és nő a szakállá.

Nagy játék és hiúság.

Nem létező világok térképei.

Minden vers kirekeszt s minden emberi közlést.

A hiány tulipánkert szirmai és szárai között bukdácsol.

*

Valaki hóbotos bak-ördög — szemén pápaszem, kezében csengettyűs kampósbot, övén kulcsok és lakatok — piros tintával megjelölte az összevissza rohangászó veszett kutyát. Nyálába, az elcsorgóba, bele-belekóstoltunk, útján így követtük. Immunisak lettünk a veszetség ellen, de végül is beleestünk a soványhátú cigányok vályogvető gödrébe. Egy hétszobás la-

kás tulajdonosa, agg slafrokos Mamus tetemére leltünk, aki a könyvtárak tanúsága szerint egyetlen írást publikált, azt is a veszett kutyákról, az ún. „kitelepitések” idején, illegálisan. A tanúk vallomása szerint őt is egy piros tintával megjelölt veszett kutya marta meg. Az áldozat a kihűlt gázkandalló mellett ült, amikor a hátsó lépcsőn dülöngélő kutya a lakásba betámolygott, és veszettségében frászt kapott a nagy szőnyegen kirakott pasiánsz látványától. Zaklatott lett, mozgása akár a szélben egy vigályos búzatábla. A hóbertos bak-ördög vallomása szerint — akkor csak így mondta — történt szerencsétlenség halottal. Hét szoba, slafrokos Mamus, cigánygödör . . . csizma-cuppogató talajvizek lakásán. Hogyan és miként? Rejtély. Salvador Dali: Millet angelusának tragikus mítosza Soványháton?

*

Az Északnak úszó elszánt lemmingek — bátor és bódult patkányféle népek — kicsiny csapata nekivág a hideg tengereknek, találkozik egy gorillával, aki Muhammad Ali-i ökölcsapásokkal vágta ki magát egy úszó jéghegyből — kezét fognak. Ember nem érzékeli-észleli az aktust, csak ők tudhatják, meg az Északifény. Az itt leírtak csak az emberi hiedelmek horizontján hitelesek, és csak egy vadliba műfordításában.

GÖMÖRI GYÖRGY

Glossza egy felhíváshoz

a múltat nem törölték el végképp
az egykori elsöpröket most söprik el az útból
de azokat se végképp mivel
a világnak ezen a részén
úgy látszik megszűnt a „végképp”
(bár tart még a ráérős söprögetés)
a jövő: bizonytalan térkép
a jövő: baljóslatú vérkép
átmenet egy maláriás lázálma
és Le Corbusier hűvös nyugalma közt
de még mindig jöhetnek a loboncos csölakók
meg a kokain dróton rángatott rabjai
akik aztán megpróbálják majd
a jövőt végképp eltörölni